

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباراد
بین بوم و بر زنده یک تن مباراد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

Ideological

afgazad@gmail.com

مسایل ایدئولوژیک

درویش وردک
۲۰۱۶ جنوری ۱۸

اووم مجلس (په صبرکي)

شيخ عبدالقادر(قدس سرہ) دیکشنې په ورخ د ۵۴۵ هجری قمری کال دشوال په اوولسمه نیته په خانقاہ کی داسی و فرمایل: خپل سلامونه اوصلوا دمحمدپاکی روح اودهغی اولادی ته واستوه! (وَأَفْرُغْ عَلَيْنَا صَبَرًا وَثِئْثَ أَقْدَامًا)-« صبر او شکیبایی مونږته راکره او منزیر پایدار(کلک) وساته سوره بقره آیه ۲۵۰ شش).

(ای قومه) شکیبا اوسي، حکمه دنیا ټوله رنځ اوډ کړاونه دی. دهغی خلاف ناممکنه دی، هیڅ نعمت نشه چې ترڅنګ یې کړ او او مصیبت نه وي، هیڅ شادکامی نشه چې ترڅنګ یې تلخ کامی نه وي، هیڅ پراخی نشه چې ورسه تنګنایي نه وي. خپل ژوند په دنیا کې ولگوی او خپله روزی دشرع دحدودو او مو aziyeno مطابق ترلاسه کړي، چې بوازی دنیا په همدي حد کې ګټوره ده.

(ای غلامه) خپله مقوسمه روزی دشرعی داحکامو په رعایت سره ترلاسه کړه، که صادق او مخلص مرید یې ، نوددين او خدای دا امر په ترسره کولوکی زیارو باسي، او که قانت او مقرب یې نو دخای په غوښته عمل وکړه، حکمه خدای پاک مطاف آمردی، او هغه دی چې درته امرکوی او یا منع کوي، پویا او جویا کوی دی.
خک دری بلی دی: عامی، خاص او خاص الخاصل.

عامی هغه پر هیزگاره مسلمان دی چې دشرعی په پله پل ایبردی، دشرعی قوانینو ته غاره ایبردی اوله هغه نه بیلېږي.
او خدای عزوجل په قول عمل کوي چې فرمایي: (وَ مَا آتَكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَالْتَّهُوا)-« هغه خه چې رسول درکړل واخلي، اوله هغه خه چې منع کړي یاست، خان وساتي. سوره حشر آیه ۷۷».

هر چاچی دادستورالعلمونه ترسره کړل نو دخاصلانو مرحلی ته به ورسیروی، وروسته په ظاهر او باطن کی دادستورات په کاراچوی، زړه یې منور کیږي، دهغه پواسطه ويني، او هر کله که دشرعی په حکم له دنیا شکه کوم شی لاس ته ورشی،
زړه یې له هغه بیزاره وي. دحق دالهام په لته کې وي، حکمه دحق الهم خاص او عام په غیر کې نیسي. متعال خدای فرمایي: (فَالْهُمَّ هَا فُجُورَهَا وَتَنْهَا)-« نفس ته یې ټولی ګناوی او پر هیزگاری الهم کړي. سوره شمس آیه ۸۸».

دزره نه پر هیزگاره دی، او غورونه یې دحق الهم خواته وي او نشان یې دادی چې دشرعی په ظاهر پوری نیښتی وي.
او هرڅه چې داقتدار په ولکه کې لري په هغه راضي وي. وروسته پرمختګ کوي او زړه یې دحق په نور رونانه کیږي او دامر هل طبعا د ظاهری عمل وروسته ترلاسه کیږي. زړه یې دنیا له حب نه خلاصیروی، دایمان نور، دار امشن نور یې زړه ته رسیروی. داتول دشرعی دېرکاتو او دشرعی وظایفو دترسره کولو وروسته لاسته راځي.

اما ابدال چی دخاصلانو خاصان دی، خپل کره وره دشرعی په فتوی سمبالوی. وروسته دحق اوامرو اوالهاماتونه خیرکېرى.

له دى دريو دلو چی يادون وشو، هره بله كه په هربل نامه وي، نودخدای نه غيرته گرايش بلل كېرى، اونتىجه يى هم نىستى ، رنځ په رنځ پسى، حرام په حرام پسى او درد د دردپسى، اوطاعون او سل غوندى په جسد کي وي.

(اي قومه) الھى آزماينىتنو تاسوته مخ کوي، ترڅو څرګنده شى چې ټول عمل کوي، آيا ثابت اوپايداره ياست يا په تىبنته کي؟ آيا په خپل تصدق و لارياسېت يا په تكذيب او انکار و لارياسېت؟ څوک چې د مقرراتوسره موافقتنو ننلى هغه رينتىنى ملګري او موافق نلرى. څوک چې الھى قضا باندي نه وي راضى ، له ده څخه به نه وي راضى. څوک چې بخشش و نكىري و به نه بېبنلى شى، هرڅوک چې د دیدار قصد و نكىري دارادي په مرکب به سپورنسى.

اي جاهله! ته قصد لري چې د خداي په ګړوا غوبنننې کي بدلون راولى؟ هغه څه چې فکرپرې کوي په رينتىنا ستا دوهم خداي دى. او غوارى چې متعال خداي هم درسره مرسته و کېرى؟ مقصود ته درسيدو لپاره په باطن کي بدلون راوله، څرنګه چې د آزماينىت پروخت د جواهراتو خالص اوناخالص څرګندېرى، د درواغو ادعا هم د آزماينى پروخت څرګندېرى. خداي درضا د لاسته راولو لپاره دنفس څخه دانکار په مقام کي اوسمه، اوکه هرکله دنفس په انکار بریالى شوی اوله غوبننوي مخنيوي وشى، کولاي شى چې دنورو غېرو بدیو څخه هم خلاصون و مومى. پوه شه چې دايمانقدرت په تناسب منكريات او بدى هم له تاليرى كېرى، او د ضعف په اندازه يى ستا په بدن کي ھان نىسى. دايمان ھواک ددانس او جن شياطينو پروراندې یو پېپاوري باشته ھواک دى. او همدا دايمان قدرت دى چې دبلاو او کړ او نو پرمحل سرى پايدار او ثبات ساتى. اوکه ستا ايمان له دى ھواکونو بي برخى دى، نو دايمان دعوه مکوه.

غېرلله خداي په بل چا زره مه تړه، ځکه که د دنبا تول خلک سره تول شى او و غوارى ده څه محبت ستا په زره کي ھاي پرخاى کېرى چې ترې متفرقه يى، وبه نشي توانيداى، ځکه يوازى خداي دى چې په نولو اموراتو قادردي.

پردى اساس رسول اکرم (صلی الله علیہ وسلم) فرمائی: (**حَبَّ الِّيْ مِنْ دُنْيَا كَمْ ثَلَاثٌ: الطَّيِّبُ وَالنَّسَاءُ وَجَعْلَتْ قَرَةَ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ**)-«له دنبا دری شيابن مى خوبن دى: بنه بوی، بنخه او د لمانځه پروخت ز مادستركويختنی).
«وَآتَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقَنَا عَذَابَ النَّارِ»!